

A Fővárosi Ítéltábla a Kovács Réti Szegheő Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Merics Lajos) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - dr. Karácsony Gabriella ügyvéd (címe.) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. február 19. napján kelt 40.P.22.986/2018/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és mellőzi a felperes kereseti illeték fizetésére kötelező rendelkezést.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 80.000 (nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint, a felperes rendszeresen foglalkozik triatlon versenyek szervezésével. Az alperes megbízási jogviszonyban a ... Szövetségnél dolgozott, mint annak főtitkára.

A felperes által szervezett ... versenyt 2016. július 28. és 31-e között rendezték meg a Lágymányosi öbölben. A versenyt megrendező felperes feladata a vízminőség figyelemmel kísérése, azonban a ... Szövetség maga is ellenőriztette az ÁNTSZ útján a Duna Lágymányosi öbölnél a víz aktuális állapotát, 2016. július 28-án a leendő rajt közvetlen közelében. Az ÁNTSZ két mintát is vett a vízből. A tisztifőorvos telefonon tájékoztatta az alperest 2016. július 30-án arról, hogy a vízminta alapján meglehetősen nagy bakteriális eltérést tapasztaltak.

Ezt követően a ... csatornán és annak online oldalán 2016. augusztus 3-án „...” című médiatudósítás jelent meg. Ebben a csatorna munkatársának kérdésére a sportszövetség részéről alperes válaszában elmondta, hogy kapott a tisztiorvostól egy telefont, miszerint a mintában a bakteriális vizsgálat során elég komoly eltéréseket tapasztaltak, tehát többszöröse a megengedett határértéknek.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a „...” című anyagban úgy nyilatkozott, hogy kapott a tisztiorvostól egy telefont, hogy a mintában a bakteriális vizsgálat során elég komoly eltéréseket tapasztaltak, tehát többszöröse a megengedett határértéknek.

Kérte, hogy az alperest tiltsa el a bíróság attól, hogy sportrendezvénnel kapcsolatban a víz minőségére további nyilatkozatot tegyen, valamint kötelezze az alperest, hogy saját költségén tegyen közzé a ... televíziós csatornán, valamint a ...hu weboldalon egy közleményt melyben elismeri, hogy ténybeli alap nélküli nyilatkozatot tett, és bocsánatot kér a felperestől a sérelmezett tényállítások megtételéért. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1 millió forint sérelemdíj és annak 2016. augusztus 3. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen azzal védekezett, hogy az alperes nem magánszemélyként, hanem a ... Szövetség főtitkáráként tett nyilatkozatot. Arra is hivatkozott, hogy a műsor nyilvánosságra kerülésekor ismert hivatalos információknak a közlése megfelelt, hiszen a víz minőséggel kapcsolatban tett nyilatkozata a tisztiorvosi szolgálat hivatalos tájékoztatásán alapult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 100.000 forint+áfa ügyvédi munkadíjat mint perköltséget, és a Magyar Állam javára külön felhívásra 60.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére alapította.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az alperes személyes érintettsége nem merült fel. Az alperes a tévé munkatársának e-mailes megkeresésére is mint főtitkár nyilatkozott, és nem mint magánszemély. A tisztiorvos pedig az alperest, mint a sportszövetség főtitkárát kereste meg telefonon. Mindezek mellett figyelembe vette azt is, hogy a képviselőként nyilatkozóknak is felelőssége áll fenn az általa megfogalmazottak valós tartalmáért. A képviselő a megszólalás során ugyanis maga dönt a közölt tartalom konkrét megfogalmazásáról.

Megállapította, hogy az alperes által közölt perbeli szöveg tárgyilagos volt, az alperes az általa, illetve a szövetség által ismert vízminztavétel alapján tudomására jutott eredményt fogalmazta meg. Értékelte, hogy a szakértő a kiegészített szakértői véleményében a mintavétel alapján készült leletet elemezve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a baktérium mennyiség kritikusan magas volt a vízben.

Az elsőfokú bíróság szerint nem volt jelentősége annak, hogy a mintát a majdani versenysáv mellett pár méterre vagy konkrétan a sávban vételezték. Belátható ugyanis, hogy nyílt folyóvíz esetében a versenyt megelőző napokban vett minta, ha tervezett versenysávtól 3 méterre vételezték, lényegében a versenysávban valószínűsíthető bakteriális szintet fogja mutatni.

Mindezek alapján annak tulajdonított jelentőséget, hogy az alperesi közlés az alperes által képviselt sportszövetség tájékoztatása volt, és a tájékoztatás a tisztiorvosi vizsgálat eredményeire szorítkozott. Figyelembe vette azt is, hogy az alperes a műsor szereplőjeként szólalt meg. Nem volt ráhatása arra, hogy az egymondatos nyilatkozatát felhasználva pontosan milyen módon szerkesztve, és milyen tartalommal tölti meg a sajtószerv a versenyről szóló műsort.

Az elsőfokú bíróság indokolásában vizsgálta azt is, hogy a sérelmezett alperesi közlés tartalmilag valós volt-e. Rögzítette e tekintetben a mintavételi jegyzőkönyv és a tisztiorvos vallomása alapján, hogy a kérdéses minta alapján végzett vizsgálat szerint a Duna vízének minősége a baktérium szint vonatkozásában a jó és tűrhető kategória közé esett. A korábbi minta alapján készült eredményeket összevetve a szakértő azt is megállapította, hogy bizonyos baktériumok száma 38 és 35-szörösére emelkedett 15 nap alatt, majd az augusztus 1-jei mérés ismét 32 és 42-szörös csökkenést mutatott. A versenyszám napján - figyelemmel a változások dinamikájára - július 31-én a baktérium szám már a jó kategóriába eshetett. Bár a fenti adatokból következően az elsőfokú bíróság megítélése szerint augusztus 3-án már nem tehetett volna az alperes olyan nyilatkozatot, ami a Duna vízének minőségét a verseny lebonyolításának napjára vetítve állítja be rossznak, annak tulajdonított

nagyobb jelentőséget, hogy az alperesi közlés a valóságra szorítkozott. Azt a valós tényt fogalmazta meg, hogy kapott a tisztiorvostól egy telefont, mely szerint a mintában a bakteriális vizsgálat során komoly eltéréseket tapasztaltak, ami többszöröse a megengedett határértéknek.

Értékelési körbe vonta azt is, hogy az alperes közlése nem a felperesre vonatkozott, hanem a Duna vízminőségére. Amennyiben a felperes a műsor alapján a személyét megcélózva érezte, az nem az alperes egyetlen mondatán alapult, hanem annak a műsornak az egészén, amelyre az alperesnek ráhatása nem volt, és amelyben a felpereshez tartozó személy maga is hosszabban megnyilvánult.

Mindezek alapján a keresetet elutasította. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperesnek kereset szerinti marasztalását. Másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasítását.

Sérlemelte a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál és értékelésénél figyelmen kívül hagyott a mintavétel kapcsán számos, a felperes által előadott és bizonyított körülményt.

Kiemelte ebben a tekintetben, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe dr. ... tisztiorvos 64.P.23.747/2016. számú perben tett tanúvallomását. A vallomás szerint összességében nem voltak megfelelőek a tárgyi esetben a körülmények a mintavételre. Nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság, hogy esős idő volt, amiről a tanú úgy nyilatkozott, hogy mintavételre alkalmatlan. Megalapozatlannak tartotta azt az alperesi nyilatkozaton alapuló elsőfokú bírósági megállapítást, mely szerint a mintavétel pályához való közelsége megfelelő volt, álláspontja szerint ez szakértői kérdés. Hangsúlyozta, hogy a part menti sekély vízben történő mintavételt és az időjárást együtt kell értékelni, ezek pedig alátámasztották a megfelelő körülmények hiányát.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette érdemben figyelembe, hogy mind a hivatkozott mérést megelőzően, mind pedig az alperesnek az ANTSZ szakemberével folytatott telefonbeszélgetése során rögzítették, hogy a körülmények alkalmatlansága folytán a mérési eredmények nem adhatnak okot aggodalomra.

Kiemelte, hogy az alperes személyesen a tárgyaláson azt nyilatkozta, hogy dr. ... nem tájékoztatta arról, hogy a mérés eredménye nem ad okot aggodalomra. A felperes azonban csatolta dr. ... vallomásáról szóló jegyzőkönyvet, amiből kitűnik, hogy ez az alperesi állítás valótlan. Az elsőfokú bírósági ítéletből hiányolta a fél előadását cáfoló bizonyíték értékelését, mellőzésének indoklását.

Megalapozatlannak tartotta azt a megállapítást is, hogy a kifogásolt állítás megfelelt a műsor nyilvánosságra kerülésekor ismert hivatalos információknak. A tisztiorvos maga rögzítette, hogy megrendelésre végeznek ilyenkor vizsgálatot. Nem vizsgálják, hogy milyen célra akarják használni az eredményt.

Az elsőfokú ítélet jogkövetkeztetéseit támadva hangsúlyozta, hogy nincs relevanciája az alperes személyes érintettsége hiányának. Utalt ennek kapcsán az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező másodfokú végzésben foglalt indokokra.

Tévesnek ítélte azt az elsőfokú bírósági következtetést is, hogy az alperesi tényállítás a felperesre nem volt sérelmes. Az átlagos néző az elhangzott alperesi nyilatkozat szövegkörnyezetéből arra következtethet, hogy a felperes annak ellenére rendezte meg sportrendezvényét, hogy a víz nem volt megfelelő minőségű. Ez pedig szükségszerűen sértette a felperes, mint a hasonló versenyek rendezésével professzionális szinten foglalkozó szervezet jóhírnevét.

Hangsúlyozta, hogy a fellebbezésben és az elsőfokú ítélettel szemben nem az egész műsor, hanem csak az alperes nyilatkozatában foglaltak miatt kéri az alperes felelősségének megállapítását.

Hivatkozott arra, hogy a felperes nyilatkozatának megjelenítése nem bír jelentőséggel. Az alperes egy mondata arról, hogy a rendezvény során a vízben az egészségkárosító anyagok mennyisége a

jogszabályi határértéket meghaladta romboló hatású, nyilvánvalóan hosszabb magyarázatot követelt meg annak elszenvedője által.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróságnak a műsor szerkesztésével kapcsolatos megállapításai alaptalanok, mert az alperes a kérdésre adott válasz alapján tisztában volt azzal, hogy milyen kontextusban nyilatkozik.

Vitatta azt is, hogy az alperesi nyilatkozat tárgyilagos lett volna. Hivatkozott a tisztifőorvos tanúvallomásáról szóló jegyzőkönyvre, mely szerint a tanú elmondta, hogy csak tájékoztató eredményt tudnak mondani, mert még nem telt el 48 óra. Elmondta továbbá azt is, hogy a jogszabályi értéket meghaladja a minta, viszont aggodalomra ez nem ad okot, mert rendkívül rövid távú az a szennyeződés a part mentén, szakadó esőben vették a mintát, viszont a rendezvény idején már jó idő volt, a folyónak pedig igen nagy az öntisztulása. A fentiekből az következik, hogy az alperes a felperesre hátrányosan ható részét emelte ki a tisztifőorvossal folytatott beszélgetésnek, míg azokat a részeket, amik alapján a vizsgálat eredménye nem bír relevanciával, tudatosan elhallgatta.

A teljes szöveggörnyezetre figyelemmel nem értett egyet azzal az elsőfokú bírósági következtetéssel sem, hogy a kifogásolt megszólalás csak a víz minőségére vonatkozott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárást a másodfokú végzés iránymutatását követve folytatta le. Megvizsgálta a személyiségi jogi igényt, meghallgatta az alperest, az ÁNTSZ képviselőjét, és ezek alapján hozta meg a határozatát. Helytálló következtetést vont le arra, hogy közlése tárgyilagos volt, a vele közölt vizsgálati eredményről nyilatkozott a tévériporter kérdésére. Nem alkotott véleményt, nem használt túlzó kifejezéseket. Nem indokolt sem az ítélet megváltoztatása, sem a hatályon kívül helyezése. Előadta, hogy nem tehető felelőssé azért, hogy a műsorban hogyan mutatták be a feltett kérdésre adott válaszát.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság nem vétett olyan lényeges eljárási szabálysértést, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján. Ítéletének indokolásából a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően megállapíthatóak a relevánsnak tekintett tényállási elemek és azok körében a bizonyítás eredménye, a döntés indokai megismerhetők. Az indokolás a szükséges mértékben a másodfokú eljárásban is kiegészíthető, illetve pontosítható.

A felperes a tárgyalás berekesztését megelőzően úgy nyilatkozott, hogy nincs további bizonyítási indítványa. Az elsőfokú bíróság a szükséges körben lefolytatta a bizonyítást, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján a bizonyítás nagyobb terjedelmű kiegészítése érdekében sem volt szükség.

A lefolytatott bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a releváns tényállást. A fellebbezésben foglaltakkal szemben értékelési körébe vonta a tisztifőorvos tanúvallomását tartalmazó jegyzőkönyvet is. Nem volt szükséges a mérés körülményeinek további részletei rögzítésével kiegészíteni a tényállást. A tanú vallomásában nem tett olyan kijelentést, hogy a mérés körülményei teljesen alkalmatlanok voltak. A jogvita eldöntése szempontjából elsődlegesen nem annak volt jelentősége, hogy a sportszövetség által kért, és a kormányhivatal által elvégzett mérés körülményei mennyire voltak megfelelőek, annak eredménye mennyire tükrözte a vízminőség aktuális állapotát, illetve milyen volt a versenynapon a vízminőség. A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján az volt vizsgálendő, hogy az alperes nyilatkozata valótlan és sértő volt-e vagy sem. Ebben a körben pedig annak volt jelentősége a nyilatkozat tartalmára tekintettel, hogy megfelelt-e a

valóságnak, miszerint a tisztifőorvos telefonon arról tájékoztatta az alperest, hogy a bakteriális adatok a határértéket többszörösen meghaladják. Szükségtelen volt ezért annak szakértői vizsgálata is, hogy a verseny helyszínétől három méterre felvett adatok, mennyire megfelelőek.

A tisztifőorvos tanúvallomását tartalmazó jegyzőkönyv is alátámasztotta, hogy sor került a hivatkozott telefonbeszélgetésre. Bár nem volt ügydöntő jelentősége annak, hogy ki kezdeményezte a hívást, az alperes határozottan állította, hogy a tisztifőorvos. Erre irányuló kérdésre a tisztifőorvos is úgy nyilatkozott, hogy nem emlékszik mindenre, ha ő kereste az alperest, az csak azért lehetett, mert azt kérte a szövetség. Nem volt megalapozatlan az elsőfokú bíróság tényállás megállapítása az alperes tisztiorvostól kapott telefonhívásra vonatkozóan sem.

A tisztifőorvos tanúvallomása azt is alátámasztotta, hogy telefonbeszélgetésben adott előzetes tájékoztatást a határértéket meghaladó eredményekről. A 2016. augusztus 1-jei, a sportszövetségnek eljuttatott hivatalos mérési jegyzőkönyvek pedig a telefonáláskor még nem hivatalos eredményeket alátámasztották. A kifogásolt alperesi nyilatkozatot tartalmazó augusztus 3-i műsor időpontjában már ezek a hivatalos mérési, természetes fürdő vizsgálati jegyzőkönyvek is az alperes birtokában voltak. Közömbös volt ezért, hogy szombaton, a telefonbeszélgetéskor ezek még nem voltak végleges, hivatalos adatok.

A fellebbezésben hivatkozott egyéb, a mérések eredményének értékelhetőségével kapcsolatos tájékoztatásokra vonatkozó előadásoknak nem volt ügydöntő jelentőségük. Egyrészt azért, mert az alperes ebben a körben nem tett nyilatkozatot a műsorban. Másrészt az alperes az ilyen tartalmú tájékoztatásokat tagadta. A tisztifőorvos ezzel ellentétes tanúvallomása és az alperes nyilatkozata közötti ellentmondás feloldására nem volt bizonyítási indítvány. A tisztifőorvos továbbá az alperessel folytatott telefonbeszélgetés kezdeményezője tekintetében sem volt biztos, és kétséges, hogy ha a mérés eredménye jelentéktelen lenne, a még nem hivatalos kedvezőtlen eredményekről a vizsgálat lezárása előtt szóban tájékoztatná a sportszövetséget. Ezért alperes és a tanú ellentétes nyilatkozatai alapján nem volt bizonyított tényként megállapítható, hogy az alperest a tisztifőorvos az adatok előzetes közlése mellett arról is tájékoztatta, hogy aggodalomra nincs ok, mivel rendkívül rövid távú a szennyeződés, a part mentén, szakadó esőben vették a mintát, viszont a rendezvény idején jó idő volt és nagy a folyó öntisztulása.

A másodfokú bíróság a megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság döntésével és részben annak indokaival is egyetértett.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

A fellebbező arra helyesen hivatkozott, hogy az alperes személyes érintettsége hiányának nem volt jelentősége. Arra is helytállóan utalt, hogy a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel az átlagnéző az alperesi nyilatkozatot a felperes által megrendezett verseny helyszínének vízminőségére vonatkozóan értelmezi, ezért valótlan, vagy a valóságot hamis színben feltüntető tartalom esetén lehet a közlésnek a felperesre sértő, a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján jóhírnév sértő jellege.

A műsorban a narrátor az ellentétes álláspontok bemutatása után, az alperesi nyilatkozatot követően, ahhoz kapcsolódóan közli a tisztiorvosi sajtónyilatkozat alperesi nyilatkozatot megerősítő, kiemelt részét. E szerint a triatlon szövetség megrendelésére, a versenyt közvetlenül megelőzően, az öböl végeről vett minta egyes paraméterekben jelentősen meghaladta a mikrobiológiai határértéket. Az alperes által tett nyilatkozatot a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel az átlagnéző fentiek alapján úgy értelmezi, hogy a tisztifőorvos tájékoztatta az alperest, miszerint a verseny helyszínéhez

és idejéhez kapcsolódó, triatlon szövetség által kért, hivatkozott mintában a bakteriális vizsgálat során komoly eltéréseket tapasztaltak, az többszöröse a megengedett határértékeknek.

Az elsőfokú bíróság azonban helytállóan értékelte azt egyrészt, hogy az alperes magatartása, felelőssége vonatkozásában nem az egész műsor vizsgálható, hanem csak az alperes által tett nyilatkozat tartalma, valósága. Másrészt helyes következtetést vont le, amikor annak tulajdonított jelentőséget, hogy az alperes kifogásolt közlése szikáran, objektíven a vízminta kedvezőtlen eredményére, arról való értesülésére szorítkozott, és ezt az eredményt a valóságnak megfelelően adta vissza nyilatkozatában. Az alperes ezáltal a tényállítása valóságát bizonyította, nyilatkozata nem minősült a Ptk. 2:43. § (2) bekezdése szerinti jóhírnév-sértésnek.

A fellebbezésben foglaltak kapcsán a másodfokú bíróság kiemeli, hogy nem azt kellett az alperesi nyilatkozat valósága körében vizsgálni, hogy a mérési eredmények helyesek-e, megbízhatóak-e, illetve a vízminőség milyen volt a verseny időpontjában. Az elsőfokú bíróság szükségtelenül elemezte ezért azt, hogy utóbb - a nyilatkozat időpontjában nem ismert szakvélemény, illetve a szakvélemény által felhasznált augusztus 1-jei mérés adatai alapján - arra lehetett következtetni, hogy a verseny napján már jó volt a víz minősége.

Nem volt ugyanis olyan körülmény tényként megállapítható, ami alapján az alperesnek olyan információi lehettek a kifogásolt nyilatkozata időpontjában, azaz augusztus 3-i műsort megelőzően, hogy a mérési adatok valamilyen okból nyilvánvalóan használhatatlanok, vagy közömbösek, meghaladottak, ezért önmagában az alperes a minta szerinti határérték túllépésre szorító közlése is a valóságot hamis színben tüntethetné fel. A felperesi hivatkozások a part közeli, a rajttól 3 méterre lévő helyről történt mintavételre, rossz időre, a folyó öntisztulási képességére a laikus alperes és az átlagnéző számára sem alkalmasak ilyen következtetések levonására. Ezzel szemben ugyanis olyan határértéket túllépő eredmények álltak rendelkezésre, amelyek az akkreditált 30 cm, illetve a nem akkreditált 50 cm vízmélységnél születtek és amelyeket hivatalos szerv, mérésre kompetens munkatársai által felvett mintája alapján, hivatalos jegyzőkönyvek rögzítettek. A műsorszámban foglaltak szerint megbetegedés is történt, amelynek oka kapcsán felvetődött a víz minőségének problémája, még akkor is, ha tömeges megbetegedésre az utóbb készült szakvélemény értelmében nem volt adat.

A felperesre kedvező, felperes megrendelésére augusztus 1-jén vett mintáról készült mérési jegyzőkönyv augusztus 3-án készült el. Nem állapítható meg ennek alperesi ismerete a nyilatkozattétel időpontjában. A felperes maga sem hivatkozott a műsorszámban a kedvezőbb adatokat tükröző augusztus eleji mérések eredményére, vagy arra, hogy az alperesi nyilatkozat azért tüntetné fel a valóságot hamis színben, mivel az alperes ismerte ezt a kedvezőbb adatsort is. A nyilatkozat időpontjában utolsó ismert adatoknak a július 28-án felvett, kedvezőtlen adatokat kellett tekinteni. Az alperes ezáltal a nyilatkozatával nem tüntette fel a valóságot hamis színben sem.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti személyiségi jogsértés hiányában, a felperes személyiségi jogsértés miatti igényérvényesítésre alapított keresete nem alapos és azt helytállóan utasította el.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján hivatalból bírálta felül az illetékre vonatkozó elsőfokú bírósági rendelkezést. Észlelte az iratok alapján, hogy a felperes a jelen pert megelőző fizetési meghagyásos eljárásban 30.000 forint közjegyzői eljárási díjat, és 30.000 forint kiegészítő illetéket megfizetett. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja és az Itv. 40. § (1) bekezdés és a 42. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a

pertárgyérték alapján teljesítendő 60.000 forint közjegyzői eljárási díj és eljárási illeték fizetési kötelezettségének a felperes eleget tett, további kereseti illeték fizetésére nem volt kötelezhető.

A másodfokú bíróság fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján kizárólag az illetékre vonatkozó rendelkezés tekintetében részben megváltoztatta, és mellőzte az elsőfokú bíróság eljárási illeték fizetésére vonatkozó rendelkezését, egyebekben az érdemben helyes elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A fellebbezés az ügy érdemét tekintve nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely az alperes javára együttesen (egyenlő arányban) a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján egy tárgyalás és egy beadvány alapján 20.000 forint összegben áfa nélkül megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2019. április 5.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró